

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог, Српске Православне
Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

CHRIST IS RISEN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одоворни уредник
Протојереј-ставрофор Обрад Филиповић

Превод на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Елена Поповић
Милица Зјалић

Сарадници:
Протојереј-ставрофор Василије Томмић
Миланка Филиповић
Драгана Поповић
Кристина Филиповић

Редакција:
Site 7, Box 75, RR#1
DeWinton, Alberta
T0L 0X0

Telefon: 403/244-3586
Faks: 403/244-1691

Интернет страница: www.svetisimeon.org
Електронска пошта: protaobrad@gmail.com

Editors:

Editor-in –chief:
Very Reverend Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic
Elena Popovic
Milica Zjalic

Contributors:
Very Reverend Vasilije Tomic
Milanka Filipovic
Dragana Popovic
Kristina Filipovic

Redaction:
Site 7, Box 75, RR#1
DeWinton, Alberta
T0L 0X0

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: protaobrad@gmail.com

РЕЧ УРЕДНИКА

Христос Васкрсе браћо и сестре!

Шта може човек написати о Васкрсу а да то већ није написано, шта казати о празнику над празницима а да то није већ казано?

Ево нас у радости недељној, васкршњој, након дана највеће туге човечанства, након издаје Христа Господа од стране једног од његових апостола, након смрти његове на Крсту дочекасмо и Васкрсење Његово!

У Старом Завету у књизи проповедниковој пише: „Шта је било то ће и бити, шта се чинило то ће се чинити, и нема ништа ново под сунцем“ (књига Проповедникова 1, 9). Дакле, до доласка Христовог заиста није било ништа ново под сводом небеским. Људи су се рађали и умирали, безнађе је владало светом а спасења није бивало ниодкуда. Доласком Христовим, проповеђу његовом а посебно смрћу и Васкрсењем мења се небо и земља. Човечанство сада добија нову наду, нову веру у испуњењу Старог и васпостављању Новог Завета. Човек као јединка добија могућност спасења у Цркви као заједници Светих. Васкрсењем Христовим добијамо потврду и могућност спасења нашега. Господ нам је показао пут ка спасењу говорећи: „Ја сам пут, истина и живот...“ (Јован 14, 6) Кроз Господа и са Господом можемо једино наћи мир на земљи и спасење и живот вечни на небу.

У саборној и свеобухватној радости васкршњој желим да истакнем управо саборност, заједништво као основу нашега Хришћанскога живота. Свети оци кажу да је Црква заједница светих, дакле потребно је браћо и сестре да будемо у заједници и да се трудимо да животом својим подражавамо светитеље. Да бисмо били део заједнице, део Цркве Божије, потребно је да у себи победимо егоизам. Сам Господ каже: „Ко хоће да иде за мном, нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за мном.“ (Лука 9, 23). Шта то заправо значи одрећи се себе? Значи да у животу свом никада не постављамо себе као центар свега, да нам ближњи буде важнији од нас самих, да нам добро заједнице представља лично добро и да радост налазимо у

LETTER FROM THE EDITOR

Christ is Risen brothers and sisters!

What can an individual write about Easter that has not already been written; what can be said about the most joyous holiday of our calendar year that has not already been said?

Here we are celebrating the joy of Easter Sunday, after a day of sorrow for mankind: the betrayal of Christ the Lord by one of his apostles. After his death on the Cross, we now rejoice in His Resurrection.

In the Old Testament, it is written: "What has been will be again, what has been done will be done again; there is nothing new under the sun" (Ecclesiastes 1:9). Therefore, until the arrival of Christ there was truly nothing new under the firmament of heaven. People were born and died; hopelessness ruled the world and there was no salvation to be found. Upon the arrival of Christ, His sermons, especially His death and His resurrection the Heavens and the earth were changed forever. Humanity gained new hope and new faith in the fulfillment of the Old and New Testaments. Man as an individual receives the opportunity for salvation in the Church as a community of those who strive toward a life inspired by the Saints. Through the resurrection of Christ we recognize the possibility of our salvation. The Lord has shown us the way of salvation, saying: "I am the way, the truth and the life ..." (John 14:6) Through the Lord and with the Lord only, we can find peace on Earth, salvation and eternal life in heaven.

In our common paschal joy, I want to emphasize collaboration and unity as the basis of our Christian life. The Holy Fathers say that the Church is a community of those who aspire to Sainly actions; therefore it is necessary that we, dear brothers and sisters, truly embody fellowship and try to mimic the example of the saints. To be part of a fellowship, part of the Church of God, it is necessary to overcome our own egoism. The Lord Himself said: "Whoever wants to be my disciple must deny themselves and take up their

успеху браће и сестара већма него ли у успеху свом.

Ево, Божиом благодаћу, ми већ други Васкрс дочекујемо у нашем новом Храму. Овај Храм градили смо сви заједно, као истинска Црква, онолико колико је коме Бог дао могућности и прилике. За постојање овога Храма благодаримо како онима који су учествовали у његовој изградњи тако и онима који су деценијама пре нас својом жртвом у старом Храму допринели да овај постоји. Наравно не заборављамо ни оне који тек треба да се покажу посленицима на њиви Господњој, наше потомке који ће наставити наш труд и жртву на спасење душа свих нас. Не истичемо никог посебно већ благодаримо Васкрсломе Христу који је нашој малој заједници подарио велики број честитих и богобојажљивих људи да својим животом сведоче истину Христову. Отвореног срца позивамо и оне који се до сада нису осећали делом ове заједнице да нам се придруже, да осете Васкрсењску радост у Храму са браћом и сестрама. Да нам се свима душе испуне благодаћу Христовом и љубављу Његовом жртвеном. Наш Храм, имаће и све што је на њему припада сваком Православном Србину и породици његовој да му послужи на радост и на задобијање Царства Небескога.

Сви ми имамо свој дом као гнездо породично понаособ, Храм је наш заједнички дом свих нас. Осећајмо се овде као своји на своме, као своји међу својима и као заједничари у вери, нади и љубави међусобној.

Ваш прота Обрад Филиповић

Прота Обрад Филиповић

cross daily and follow me." (Luke 9:23). What does it actually mean to deny your self? It means that in our lives we must never appoint ourselves as the center of everything; that our brothers and sisters take precedent over ourselves, that the good of our community represents a personal good and it is noble to find greater joy in the success of our brothers and sisters than in our own.

Now, with God's grace, for the second time we welcome Easter in our new temple. We built this temple together as the representation of the true meaning of a Church. What we have achieved is an extension of the blessings and opportunities God has given to us. For the existence of this temple, we thank those who participated in the construction, as well as those who decades before construction began, sacrificed their time and resources for the old temple which contributed immensely to our achievement. Likewise, we mustn't forget those who will continue to carry on our work on God's sacred ground, our descendants will continue our mission and sacrifice for the salvation of the souls of all of us. There is no one individual to thank, but we thank the resurrected Christ who gave us the gift of many honest and God-fearing people in our small community, whose lives are a testament to the truth of Christ. With open hearts we invite those who have not felt they were a part of the community, to join us in experiencing the joy of resurrection, in the temple with their brothers and sisters in Christ. May all our souls be filled with the grace of Christ and His sacrificial love. Our Temple, property and everything on it belongs to every Orthodox Serb and his family to serve him as a source of joy and a vessel to the Kingdom of Heaven.

We are all blessed to have our own familial homes and blessed even more so to share a common home in our temple. You are all invited to feel that this is another home for your family, where you partake in the faith, hope and love shared in a true community and church.

Your very reverend Obrad Filipovic

СМРТИ ГДЈЕ ТИ ЈЕ ЖАЛАЦ, АДЕ ГДЈЕ ТИ ЈЕ ПОБЈЕДА?

Драга браћо и сестре,

Послије Христовог још једнога чуда – највећег до тада – васкрсења четвородневнога Лазара у Витанији, чули смо, при уласку у Јерусалим, усклике усхићене масе: „Осана Сину Давидову, благословен који иде у име Господње“. И све је то кратко трајало.

Само неколико дана после тог величанственог дочека, у том истом Јерусалиму, иста та маса, урлала је: „Узми га, узми, распни га, распни“. Па на крају, ухватише, поплуваше, осудише и разапеше највећег добротвора свога. Без разлога, без гријеха уз само неке лажне свједоке. „И би тама по свој земљи“ (Лука 23, 44). Црквене пјесме пјевају жалопојку: „За које добро распесте ме, не дадох ли вам ману с неба, а ви мени жуч, болеснике ли ваше не лијечих, мртве подизах а ви мени Крст. За које добро осудисте ме.“

Христос је тада поручио ученицима својим и свима нама: „Ако мене изгнаше, и вас ће гонити, ако моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати и све ће вам ово чинити имена мојега ради“. (Јн. 15, 20-21)

Нико тада није могао претпоставити да Бога не могу убити. Да ће Христос и себе да васкрсне. А десило се и то чудо над чудима, убједљиво, јавно, свечано и славно. Доста да порази све оне који не вјероваше „проповиједи Његовој“. Но и тада се нашло оних који су тражили изговор у мађији, у лажима, а не у Истини коју је Христос поред Закона љубави донио.

Христово Васкрсење је вододелница људске историје. До Њега – истински прогрес је био немогућ, од Њега – он постаје могућан. „Нико у свијету људском на овој земљи, није тако свет потресао као Господ Христос својим Васкрсењем“. (Ава Јустин, Мисли, 2009, стр. 70).

Сав наш живот, све наше живљење на земљи, без наде на васкрсење губи свој зачај, губи свој

O DEATH WHERE IS YOUR STING, O HADES WHERE IS YOUR VICTORY?

Dear Brothers and Sisters,

After another miracle of Christ – the greatest until then – the resurrection of Lazarus in Bethany, had been dead for four days, as He was entering Jerusalem we heard the masses gleefully shout, «Hosanna to the Son of David, blessed is he who comes in the name of the Lord». And this did not last long. Only a few days later that same crowd yelled: «Take him, take him, crucify him». Finally they seized Him, spat upon Him, judged Him and crucified Him - their greatest benefactor - without cause, sinless, with the help of some false witnesses. «And there was darkness over all the earth» (Luke 23:44). The hymns of the church sing the lament: «For what good deed do you crucify me, did I not give you manna from heaven, but you gave me gall, did I not heal your sick, raise the dead but you gave me the Cross. For what good deed do you judge me?»

Christ then told his disciples and all of us: «If they persecuted me, they will also persecute you. If they kept My word, they will keep yours also. But all these things they will do to you for My name sake» (John 15: 20-21).

No one then could assume that they could not kill God. That Christ would resurrect Himself. But the miracle of miracles took place – convincingly, publicly, solemnly and gloriously. It was enough to defeat all those who did not believe in «His preaching». Even then there were those who sought an excuse in magic, in lies, but not in the Truth that Christ brought along together with the Law of Love.

Christ's Resurrection is the watershed of the history of mankind. Until His Resurrection true progress was impossible, after It - progress became possible. «No one in this human world, on this earth, shook the earth like the Lord Christ by His Resurrection» (Abba Justin, Thoughts, 2009, p 7)

Without the hope of the Resurrection, our whole life on earth loses its significance and its meaning. It is not worth living without God. Had

смисао. Не вриједи живјети без Бога. А да је Христос само дошао и лијечио, зар би нам био прави Бог? То чине и лекари и продужавају нам унеколико живот наш. Христос је лекар душа и Његов лијек је у вјечности у излијечењу од првородног гријеха, од смрти. Не каже ли Свети Јован Златоуст у свом Васкршњем слову: „Гдје ти је смрти жалац, гдје ти је аде побједа“? Христос Васкрсе и Својим васкрсењем створи нови извор живота.

Живимо, зато, Христом, живим, страдалним, али и Васкрсним, да би нам живот био озарен радошћу Васкрсења и да би имала смисла сва наша страдања у овом свијету.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ – РАДОСТ ДОНЕСЕ!

Поклонимо се Његовом Васкрсењу.

Ваш Епископ канадски Георгије

Преосвећени Владика Георгије

Christ come only to heal would He have been the True God? Even physicians do this and somewhat prolong our lives. Christ is the physician of souls and His medicine is in eternity, in healing us from the ancestral sin and from death. Did not St. John Chrysostom say in his Paschal Message: «Death, where is your sting, hades, where is your victory»? Christ is risen and by His Resurrection creates a new source of life.

Let us, therefore, live with Christ, the Living, the Suffering but also the Resurrected Christ, so that our lives would be illuminated with the joy of the Resurrection so that all our suffering in this world might have meaning.

CHRIST IS RISEN – BRINGING US JOY!

Let us worsshp His Resurrection.

*Yours, +Georgije
Bishop of Canada*

Bishop Georgije

Разговор са Бојаном Мичићем учесником светског првенства у трајатлону

Помаже Бог Бојане, реци ми када си рођен и када си стигао у Канаду?

Рођен сам у Новом Травнику, 28 децембра 1988. године. Из Травника смо, због рата, преселили за Београд 1994. године. Одатле моји родитељи, сестра и ја настављамо за Канаду 1999. године.

Када је почела твоја љубав према спорту?

Од раног детињства сам био спортиста, бавио сам се каратеом, фудбалом, трчањем. Тренирао сам ватерполо, скок у даљ, кошарку.... Најдуже сам се бавио тек вон до борилачком вештином.

Који од спортова ти је био посебан?

Трчање је увек била моја велика љубав. У средњој школи сам заједно са тројицом другара освојио сребрну медаљу у штафети 4 пута 100 метара на провинцијском такмичењу у Едмонтону. Касније сам се посветио трајатлону.

Шта је заправо трајатлон?

То је комбинација три спорта: пливање, бициклизам и трчање. У оквиру тог спорта постоје 4 најпопуларније дужине трке: **Спринт-750м** пливање, 20 км бициклизам и 5 км трчање **Олимпијска дистанца-1,5км** пливање, 40км бициклизам, 10км трчање. **Гвоздени човек (половина)** 1,9км пливање, 90км бициклизам, 21.1км трчање. **Гвоздени човек-3.8км** пливање, 180км бициклизам и 42.2км трчање.

Коју од ових дужина ти тренутно тренираш?

У овом тренутку тренирам у трећој дужини и надам се да у скоријем периоду пређем на дисциплину гвоздени човек.

Када си почео да се бавиш трајатлоном и које успехе си до сада постигао?

Пре трајатлона трчао сам маратон у Калгарију и прикуљао средства за организацију која помаже жртвама терористичког акта на Бостонском маратону. Трајатлоном сам почео да се бавим 2013. године. Учествовао сам на отвореном такмичењу у Калгарију у дисциплини олимпијског

A Conversation with Bojan Micic Competitor in the World Triathlon Championship

God Bless you Bojan, please tell me when you were born and when did you arrive to Canada?

I was born in Novi Travnik on December 28, 1988. Due to the civil war we left Travnik and moved to Belgrade in 1994. From there my parents, my sister and I settled in Calgary in 1999.

When did your love of sport begin?

I was an athlete from early childhood; I trained karate, soccer and running. I also did water polo, long jump, basketball etc... The combative sport of Tai Kwon Do was my longest commitment.

Which of these sports was your most favorite?

Running has always been my greatest love. In high school, my three friends and I won the silver medal in the 4 x 100 meter relay at the provincial championships in Edmonton, AB. Soon after that I discovered triathlon.

What exactly is Triathlon?

It is a combination of three sports: swimming, cycling and running. Within these disciplines are the various popular distances: **SPRINT** - 750m swimming, 20km cycling and 5km of running.

OLYMPIC DISTANCE – 1.5km swimming, 40km cycling, 10km running

HALF IRON MAN – 1.9km swimming, 90km cycling, 21.1km running

IRON MAN – 3.8km swimming, 180km cycling, 42.2km running

Which of these distances are you currently training for?

Currently I am training for 3 distances in the hopes of eventually preparing for the iron man.

When did you start triathlon and what are some of your achievement thus far?

Before triathlon I participated in the Calgary Marathon where I ran on behalf of an organization which supported and collected funds for the victims of the terrorist attack on the Boston Marathon. I actually began triathlon in 2013; soon after I participated in the Open Triathlon Competition in Calgary in the Olympic distance discipline. From

трајатлона. Након тога прешао сам на већу дужину и учествовао сам на истом такмичењу на коме сам због својих резултата изабран да учествујем на Светском Првенству у трајатлону у Монтреалу у Канади у групи од 25 до 29 година старости.

Испричај нам нешто више о твом искуству на поменутом такмичењу.

Цело такмичење било је фантастично искуство. Терен је био прелеп, учествовало је много искусних и добрих такмичара из целог света, укупно око 2700. Језеро је било прелепо, бицикличка трака је била најтежа коју сам прешао као и тркачка стаза. Успео сам да пређем цео курс, уживао сам у целом том искуству и завршио сам негде у средини своје групе. Ово је један од најлепших доживљаја у мом животу.

Ја сам гледао видео запис твог уласка кроз циљ и морам рећи да си ме одушевио начином на који си то учинио.

Хвала. Моја девојка ме је сачекала недалеко од циља и додала ми Српску заставу коју сам ја подигао високо изнад главе и прошао кроз циљ. Када су званичници видели Српску заставу огласили су да сам ушао кроз циљ речима: „Бојан из ... Србије!“ иако сам регистрован као такмичар из Канаде.

Како си успео да координираш посао, обавезе и тренинге?

Великим одрицањем на првом месту. Важно је наћи баланс и уклопити све оно што ти је важно и не трошити узалудно време. Мој типични дан почиње ујутро око 4 сата, пливам неколико километара у базену, затим након доручка одлазим на посао где радим 8-9 сати као инжењер у нафтној индустрији, после посла тренирам или бицикло или трчање, након малог одмора и времена проведеног са фамилијом, пријатељима, девојком.

Иако си дошао у Канаду као мали лепо говориш Српски и не заборављаш своје Српске корене.

Себе сам одувек сматрао Православним Србином и поносан сам својом вером, својим народом и својом земљом. У кући се одувек говорио Српски и када год смо одлазили у Отацбину био сам у могућности да несметано комуницирам са својом родбином и пријатељима.

Разговор водио праота Обрад Филиповић

there I moved on to a longer distance at the same event and due to my results I qualified to compete at the World Triathlon Championship in Montreal in the age group of 25 to 29.

Please tell us more about your experience at the triathlon championship you just mentioned.

The entire event was a fantastic experience and the facilities were beautiful. Approximately 2700 great and experienced triathletes from all over the world participated. The lake was beautiful and the cycling race was the most difficult I had ever competed in as was the running track. I completed the entire course, enjoying the whole experience and finishing somewhere in the middle of my group. This was one of the most memorable experiences of my life.

I watched the video of you crossing the finish line and I must say your finish really touched me.

Thank you. My girlfriend waited for me near the finish and handed me a Serbian flag which I proudly raised high above my head as I crossed the finish line. As the commentators saw the Serbian flag cross the finish they announced, “Bojan from ... Serbia!” even though I was registered as a competitor from Canada.

How did you manage to balance your work, training and other responsibilities?

Firstly you must make sacrifices. It is important to make a balance and include all the important aspects while not wasting time on the less important things. My typical day starts at 4am, I swim at the pool for several kilometers, then I go to work for 8-9hrs as an engineer in the oil and gas industry, after work I train either cycling or running, finally I spend a little quality time with friends, family and my girlfriend.

Although you came to this country at a very young age you speak fluent Serbian and have not forgotten your Serbian roots.

I have always considered myself a Christian Orthodox Serb who is proud of his faith, people and country. We always spoke Serbian in our home and upon all our family visits to the homeland, I have always been able to fluently communicate with my friends and family.

Interview conducted by Father Obrad Filipovic

НОВИ ПОЛИЈЕЛЕЈИ

Ревнујући за красоту дома Божијега, уочи Божића, Управни Одбор ЦШО у Калгарју на челу са својим свештеником донео је одлуку да за потребу Храма набави нове полијелеје. Након интензивне претраге и прикупљања понуда са више страна одлучено је да се поруче полијелеји из Грчке. Ступили смо у контакт директно са фабриком и у року од свега 10-ак дана полијелеји су стигли у наш прелепи Храм. Као и многе друге послове и овај смо обавили волонтерски, поставили скелу, монтирали полијелеје и повезали струју... Осим полијелеја наручено је и 12 зидних светала, две вазе за цвеће и посуда за нафору. Централни полијелеј је дар благочестивих Срба из Летбрица, мањи полијелеј и зидна светла дар су наших Крајишника из Калгарија а вазе и посуда за просфору дар су породица Ђалић и Поповић.

Стотине парохијана који су на Бадње Вече, и поред огромног снега и хладноће, дошли у Храм на молитву били су одушевљени новином. Овим је скоро комплетно опремљен наш Храм црквеним намештајем. Остало је још само да, ако Бог да, поручимо стасидије. Наравно, жеља нам је да једног дана фрескопишемо наш Храм за шта ћемо ускоро и отпочети прикупљање средстава.

У међувремену за ово лето планирамо да засадимо отатак дрвећа, уредимо преостали део имања, поставимо капију на улазу као и таблу са натписом наше Цркве. У скорије време, с Божијом помоћу надамо се да саградимо и зграду поред језера на имању у којој би осим дела за одржавање, купатила и летњиковца били саграђени: библиотека, архив, канцеларије и просторије за састанке.

Протојереј-ставрофор Обрад Филиповић

NEW CHANDELIERS

Glory be to the house of God. This year, just before Christmas, the Board of Directors of the church congregation of Calgary came to an agreement regarding the chandeliers for the Temple. After an intensive search and collecting bids from several sides, the board and the priest opted to order the chandeliers from Greece. Only 10 days after getting in touch with the factory, our new chandeliers arrived. Soon after arrival scaffolding was set up, the chandeliers were mounted, electricity was connected and our volunteers, as has become tradition, were instrumental in carrying out these tasks. In addition to the chandeliers and the 12 wall lights, two flower vases and our antidoron bowl were also ordered. Our temple is now almost completely equipped with furniture and all that remains are the church chairs. The central chandelier was a gift from a group of pious Serbs from our neighboring town of Lethbridge; the smaller chandelier and wall lights are gifts from our Krajisnici of Calgary and the vases and antidoron bowl are gifts from the Calic and Popovic families.

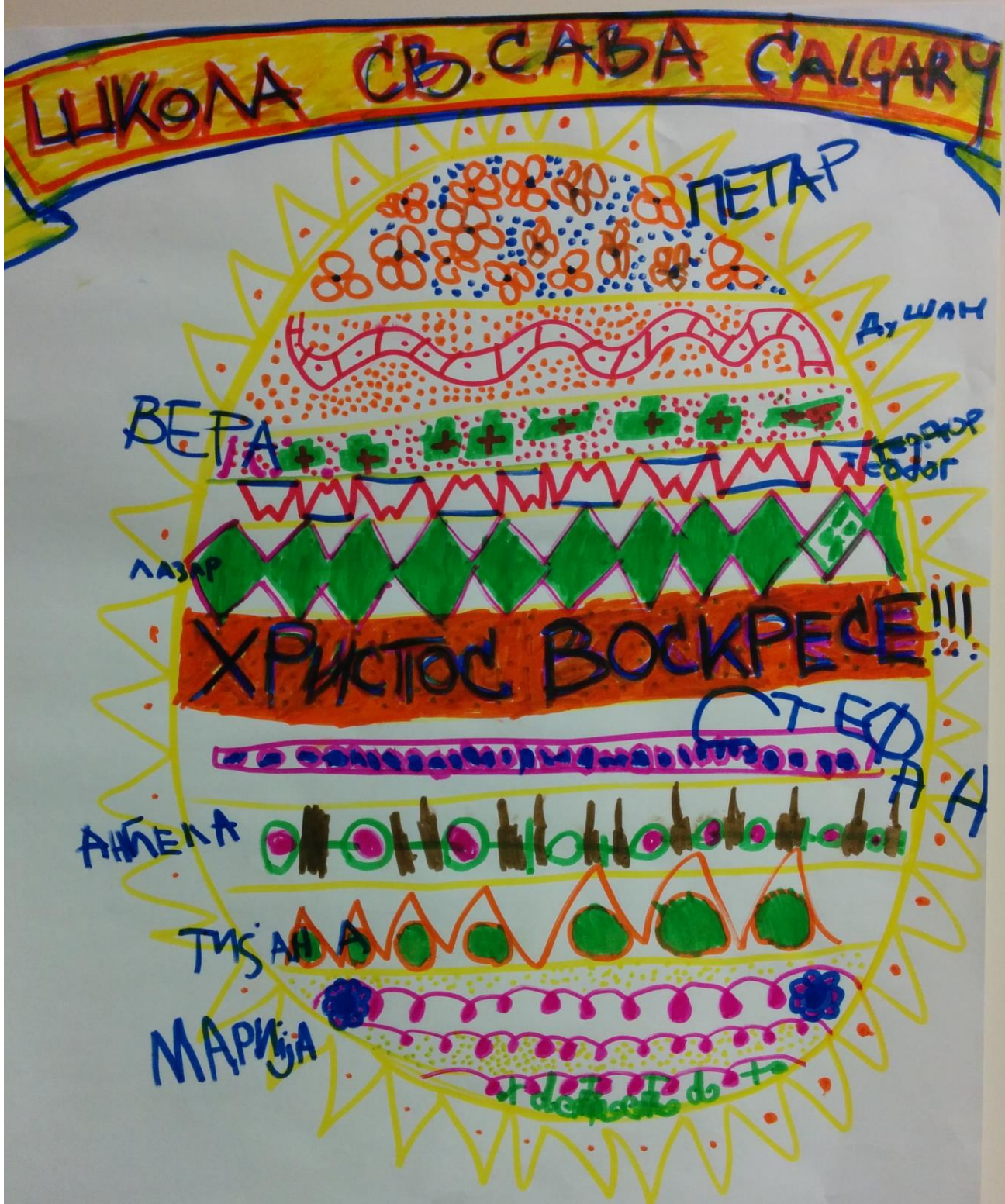
Hundreds of parishioners who, despite inclement weather joined us on Christmas Eve, were delighted to see the changes made to our temple. Naturally, our wish is that one day our temple is filled with frescoes; a goal for which we will soon begin to raise funds.

In the meantime, this summer, we plan to plant the rest of trees, finish the remaining landscaping on the estate, install the gate at the entrance and post the sign with our Church's name. In the near future, with God's help, we hope to build the maintenance building by the lake on the property in which, in addition to maintenance, we intend to build bathrooms and an outdoor entertaining space. We would also hope to house an auxiliary space with a library, archive, offices and meeting rooms.

Father Obrad Filipovic

ДЕЧИЈЕ

СТРАНЕ

ПРОСЛАВА ГОДИШЊИЦЕ ОСВЕЋЕЊА ЦРКВЕ

Наш нови Храм освећен је на Томину недељу (седам дана након Васкрса) прошле године.

Ове године, а ако Бог да и свих наредних година, организујемо прославу годишњице освећења.

Богат програм прославе биће уприличен у недељу, 19. априла 2015. г. Г.

Најпре ће бити одслужена Света Литургија у 10 часова ујутро.

Затим ће бити послужен свечани ручак у сали наше Цркве у 11:30 часова.

Програм се наставља у 1:00 час после подне и то:

1. Отварање програма
2. Отварање изложбе наших локалних уметника.
3. Наступ деце из школе српског језика „Свети Сава“
4. Концерт озбиљне музике у извођењу деце из наше заједнице
5. Наступ певачких група СКУД Фрула

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!!

Црквена школа „Свети Сава“

Наставља са својим радом. Часови се одржавају недељом од 10 до 11 часова. Позивамо све родитеље да упишу децу у школу у којој ће бити у прилици да науче свој језик и писмо, културу и веру својих предака.

РАЗГОВОР СА БРАНИСЛАВОМ ТУМБАСОМ

Чика Бранко помаже Бог, реците ми нешто о вашем раном детињству.

Бог ти помогао свештениче. Рођен сам 1. јануара. 1937. године у Великој Греди, Банат, Србија. Моје детињство свакако су обележиле ратне године другог светског рата. Наш отац је одведен у Немачку у ропство 1941. и тамо је провео 5 година. Мајка и нас седморо браће и сестара смо остали код куће у селу. Немци су нам одузели сво имање и постали смо најамници на својој земљи. Рецимо приликом бербе кукуруза немци су узимали шест редова а нама би остајао седми. Године 1945. када је стигло ослобођење, отац је дошао назад.

Опишите нам ваш одлазак из земље.

Земљу сам напустио 1957. године као двадесетогодишњак. Мој старији брат је преживео Сремски Фронт и постао официр. Након што је због неслагања са режимом дошао натраг у село заједно смо пребегли у Аустрију. Тамо смо након недељу дана проведених у затвору били смештени у логор. Сви заједно смо тражили да идемо у Аустралију, брата и његову породицу су примили и тамо су и отишли. Недељу дана касније у логор су стигла два човека из фирме за израду пруга за возове у Канади. Тражили су момке самце и бирали јаче и здравије, буквално су пипали мишиће момцима и ја сам између осталих одабран да идем. По доласку у Саскачеван радио сам три месеца на прузи. Након завршетка рада на прузи речено нам је да можемо ићи где год желимо. Ја сам отишао у Едмонтон одакле сам стигао у Калгари. Ту сам одмах почео да се бавим грађевином.

Како и када сте упознали своју супругу?

Катрину сам упознао 1960. године у Калгарију на играци у Пољској сали. Венчали смо се 1964. године. Добили смо ћерку Сузет 1968. и сина Марка 1970.

Ви сте један од оснивача ЦШО у Калгарију а ваша супруга једна од најранијих чланица КСС, реците нам нешто о томе.

Моја супруга се у КСС учланила са 16 година и дан данас је члан. У Колу је обављала скоро све функције, од председнице, благајнице до

CONVERSATION WITH BRANISLAV TUMBAS

God bless you Mr. Tumbas, please tell me a little about your early childhood.

God bless you as well Father. I was born January 1, 1937 in Velika Greda, Banat Serbia. My childhood was engulfed by war in the years surrounding WW2. My father was taken away to Germany as a prisoner during 1941 where he spent 5 years. My Mother and we 7 brothers and sisters remained in our house at the village. The Germans took all of our belongings and we were left as tenants on our own land. For example the Germans would take 6 rows of corn leaving us only the 7th. However, in 1945 when the war ended, our Father came home.

Tells us about how you left our country.

I left the country in 1957 as a 20 year old man. My older brother survived the Sremski Front and earned the rank of Officer. Due to his opposition to the current regime he returned to his family back at the village and we then escaped to Austria together. After one week upon our arrival we were taken to prison and then placed in a camp. We collectively wanted to go to Australia but only my brother and his family were accepted and that is where they went. One week later, two men from a Canadian railway company arrived looking for young, strong, healthy bachelors; they even physically examined the muscles of the applicants. Among others, I was chosen to go. Upon my arrival to Saskatchewan, I worked on the railway for 3 months. Once the work was completed, we were told we could go where ever we wished. I then went to Edmonton and soon after to Calgary where I started my career in construction.

How and when did you meet your wife?

I met Katrina in 1960 in Calgary at a dance at the Polish Hall. We were married in 1964 and had our daughter Suzette in 1968 and our son Marko in 1970.

You are one of the founding members of the Serbian Church Committee in Calgary and your wife is one of the earliest members of the Circle of Serbian Sisters. Please tell us more about this.

My wife became a member of the Circle of Serbian Sisters when she was 16 years old and continues to be a member today. She has participated in almost all major functions from President to treasurer to member of board.

чланице одбора.

У Калгари је 1969. године навратио владика Сава и том приликом се окупило око 10-ак породица Срба у Калгарију и основали смо ЦШО Светог Симеона Мироточивог. Године 1971. стигао нам је и први свештеник о. Богдан Зјалић. У почетку смо изнајмљивали просторије Англиканске цркве а недуго затим, исте године, купили смо кућу у којој смо направили капелу у приземљу а стан за свештеника на спрату. Морам напоменути да је КСС дало 3,500 долара за учешће а кућа је коштала 22,000.

Након одласка оца Богдана у Калгари је дошао о. Радиша па о. Вукић. У време о. Вукића 1985. порушена је кућа и саграђена Црква са две сале. Након тога купили смо кућу поред Цркве и на њеном месту направили паркинг. Затим смо купили још две куће поред Цркве. У нашој парохији су се затим сменила два свештеника о. Живорад и трагично настрадали прота Крсто. Године 2001. у Калгари сте стигли и ви оче.

Ви сте практично учествовали у изградњи три Богомоље у Калгарију.

Да учествовао сам у изградњи капеле, мале Цркве и наше тренутне велелепне Цркве.

Ја сам имао прилику пуно пута да се уверим у вашу ревност. Посебно за време изградње нове Цркве када сте након посла долазили да радите као волонтер и остајали до касно у ноћ. Да ли вам је то у вашим годинама представљало тешкоћу?

Апсолутно не. Моја љубав према Богу и свом роду Српском ми је давала снагу предходних педесет и више година. Ни дан данас ме та љубав не напушта.

Можете ли дати неку поруку млађим генерацијама које долазе у наш Храм?

Моја порука је свакако да у туђини покушају одржати своју веру, културу и традицију. Да као деца мајке Цркве у Храм долазе, моле се Богу, посте, причешћују се... једном речју буду пример Православног Хришћанства. Осим тога позвао бих све да својим прилозима и волонтерским радом помогну своју Цркву, да ако Бог да ускоро кредит отплатимо и упустимо се у нове пројекте.

Разговор водио прота Обрад Филиповић

In 1969, Bishop Sava came to Calgary and approximately 10 Serbian households gathered to create the St. Simeon Church Committee. In 1971 we received our first priest, Father Bogdan Zjalic. In the beginning we used the Anglican Church but soon after, that same year, we bought a house where we used the basement as a chapel and the ground floor was the living residence for our priest. I must mention that the Circle of Sisters donated \$3,500 and the property cost \$22,000 at the time. After Father Bogdan left we welcomed Father Radisa and then Father Vukic. During Father Vukic's time the house was demolished in 1985 and a new Church was constructed with two halls. After this, we purchased the residence next door and built our parking there. Then we bought two more homes adjacent to the Church. Later on we changed two more priests, Father Zivorad and then the tragic loss of Father Krsto. In 2001 you, Father Obrad, arrived to Calgary.

In fact, you have been involved in the construction of three places of worship.

Yes, I was part of the construction of our first chapel, then our small church and now our current church.

I personally have had the opportunity to witness your passion. This was especially evident during the construction of our new church when you would volunteer after work and stay late into the evening. Was this difficult at your age?

Absolutely not. My love for God and my Serbian people has always given me strength for the last 50 plus years. Even now this love continues to grow.

Can you give some advice to the younger generation who come to our church?

My advice is to preserve your faith, culture and traditions in this new country. So as children of the church, they continue to attend liturgy, pray to God, fast and receive holy sacrament and so on.... In other words, to be an example of the Christian Orthodox faith. Above that I invite all to donate and volunteer their time to the church, so that with God's help we can pay off our debts and begin new projects.

Interview conducted by Father Obrad Filipovic

Is your Time Being Held Hostage?

Inefficiency

Nothing hurts a company more when time and money is lost due to inefficiency. Frustration sets in, tempers blow, productivity diminishes and coming to work feels like a waste of time.

Tied up in archaic computer filing systems? Missing a key staff member? Have low staff productivity and morale due to burn out? Need to negotiate better terms for the company? That's where Novus Strategies Corp comes in.

We dial the hands of time back so your company has the TIME to run efficiently. Give us a call at (403) 807-7760 or visit our website to see how we can incorporate positive change in your organization.

We are Novus Strategies Corp and we truly deliver "A New Way to Do Business."

(403) 807-7760
admin@novustrategies.com
www.novustrategies.com
www.facebook.com/novustrategiescorp

У ЦРКВУ ПОРАНИ

У обogaћеном издаваштву наше Цркве, у новије вријеме, појавило се неколико књижица које нас упућују како да се понашамо у цркви, храму Божијем. А ја бих да усмјерим нашу пажњу на то како да се понашамо прије него што у свети храм дођемо; шта да чинимо да наш долазак у дом Господњи буде Богу милији а душама нашим плодотворнији. Дакле, да на сусрет с Господом и молитвени састанак с Њим на вријеме стижемо.

Ми, свештеници, обично почињемо служење свете Литургије пред полупразном црквом. Како света Литургија тече и одмиче, тако се појављују све нова и нова лица закашњелих, и храм се полако пуни. Кад света Литургија своје концу дође, тад вјерника највише има. Отуда се ми послјије тјешимо и велимо да је „црква била пуна“, да је пуно свијета дошло“. Ово нарочито важи кад се десе парастоси, крштења, вјенчања и др, па се пуно народа појави који, уствари, својим послом долазе а на Бога, домаћина у цркви, у дому Његовом, и не осврћу се.

Нећу се бавити ни тим колико наша неуредност и немарност према Господу смета и ремети оне који су тачни и који настоје да у храм Божији, дом Господњи, увијек на вријеме стигну. Нећу, дакле, говорити о лупању вратима, скретању пажње на себе нашим закашњелим ходом кроз дом Господњи. Покушаћу да овој нашој немарности приђем са још једне, суштинскије, стране.

Четврта Божија заповјест слови: „Сјећај се дана одмора да га светкујеш. Шест дана ради и сврши све послове своје, а седми дан је дан одмора, који је посвећен Господу“. Седми дан је Божији дан и припада Господу. Ми смо ту помутили појмове па узимамо да је на нашу вољу да ли ми хоћемо или нећемо да Господу посветимо седми дан. А Господ Бог, у својој четвртој заповјести, сасвим је јасан: седми дан је његов дан и он мора бити враћен њему.

Свети Јован Златоусти овако вели:
„Недјеља има седам дана; ових седам дана Бог

је раздијелио с нама тако да Себи није узео више а нама оставио мање; чак их није раздијелио ни подједнако: није узео себи три а нама дао три, него је теби одијелио шест дана а Себи задржао један. Међутим, ти нећеш да се уздржиш од житејских послова ни у тај цијели један дан него поступаш као крадљивци светиње (свјатотати); и ти се тако усуђујеш поступати с тим даном, крадећи га и употребљујући на земаљске бриге, иако је он освешћен и назначен за слушање духовне науке. Но, зашто говорим о цијелом дану? Како је поступила удовица с милостињом, тако поступи и ти с временом тога дана. Она је приложила двије лепте и задобила велику милост Божију; тако и ти удијели Богу два сата (молитве у цркви) и унијећеш у свој дом приход многобројних дана. Ако ли не, то можеш упропастити трудове цијелих година зато само што нећеш да се уздржиш од рада у току малог дијела једног дана. Бог, кад Га заборављају, може уништити и сабрано богатство.“
У раној Цркви, у доба светог Златоустог и других свјетила вјере Православне, ревност је била јача; душама раних хришћана разливала се света и свјежа, бистра вода вјере хришћанске. Чујете на светој Литургији свештеника кад узвикује: „Оглашени изиђите!“ То је остатак праксе из ране Цркве када су оглашени: некрштени и јавни грешници, заиста из цркве излазили. Постојала је институција вратара црквених, парамонара, који су одмах затим затварали црквена врата и онима који би случајно закаснили, приступа Светој Тајни Евхаристије, светој Литургији, више није било. Данас, нажалост, ревност је попустила па ми не можемо више да говоримо не о данима и сатима него тек о минутима.

За све се данас нађе времена: за наша сједења и вјечита претакања из шупљег у празно, за наша, скоро ритуална, глумарења по продавницама, плазама и молловима, за убитачна буљења у телевизијске кутије, и за све што шта друго, потребно и непотребно. Једино, кад нам је у цркву поћи, чак и кад је, коначно, одлука пала, онда однекуда изнађемо хиљаду „пријеко потребних ствари и послова“ да и онај један

једини сат, што смо наумили Богу да посветимо, да и тај сат осакатимо и скратимо и да на састанак с Богом, у дому Господњем, са закашњењем стигнемо. Тако се пред Бога, онако успут, појавимо.

Од Бога нам је све што имамо: живот наш и сви дуги дани и године. Господ нас храни и здравима држи. Свако од нас, и сви наши, у Божијој смо милости. Кад нас неко од људи задужи нечим што ионако његово није – јер шта је на Земљи наше – или кад идемо на састанак с неким од кога нешто очекујемо или од кога зависмо, ми добро пазимо каквог изгледа на тај састанак идемо и да тамо, ако је могуће, и прије времена стигнемо. А кад Богу Сведржитељу и дародавцу пођемо, онда мислимо да код Њега и овлаш, онако узгред, с вишка свога живота и времена, стигнемо.

Но, заиста не бисмо смјели сметнути с ума да је сусрет са Богом, како нас упозорава митрополит Антоније Блум, „нешто што личи на Старшни Суд. Прилазиш Богу, стајеш пред Њега лицем у лице с Њим, и шта? Одлазиш или осуђен или оправдан, средине нема и не може бити“. Све се, дакле, своди на једно: Ако си већ одлучио да Богу узвратиш један мали дјелић живота од Њега ти дарованог, учини то како ваља, да ти на добро, и спасење, буде.

Гријешимо стално и свуда, не гријешимо бар тамо куда одлазимо да се од гријеха чистимо. Свети Теофан Затворник опомиње нас на чињеницу да „сваки храм има свог анђела чувара, свога небеског заштитника, који на невидљивим хартијама записује понашање свију присутних. Храм је мјесто гдје пребива Господ, небо на земљи“.

Свети псалмопјевац Цар Давид, уводи нас у своју усхићеност кад му душом пролази сјећање на тренутке у храму Господњем проведене. „Душа се моја прољева – вели он – кад се опомињем како сам ходио сред многога људства, ступао у дом Божији, а људство празнујући пјеваше и подвикиваше.“ (Пс. 42, 4) За највећу срећу и благослов од Бога он држи то да се може ићи у цркву, дом Господњи. „Благо ономе кога избираш и примаш, да живи у дому твом.“ (Пс. 65, 4) „За једно само молим Господа,

само то иштем, да живим у дому Господњем све дане живота свога, да гледам красоту Господњу, и раним у цркву Његову.“ (Пс. 27, 4)

У многим стварима, а у овој поготово, требало би да вратимо ону свечану и свету дисциплину кад је недјеља била заиста дан Господњи, кад се својом свечаношћу и светошћу издвајала из осталих дана, такође, Господњих. Па и ми, да устанемо, спремимо се свечано и кренемо с радошћу, и на вријеме, у сусрет Господу. Да сваки наш поступак тога светог дана буде другачији, светији и свечанији. У недјељу, дан Господњи, да се издвојимо и узлетимо из наше, често туробне, свакодневице; како то, с путовањем, упоређује отац Александар Шмеман: „Служење, вршење Евхаристије, може најпре да се схвати као путовање или процесија. То је путовање Цркве у димензију Царства Божијег. Путовање почиње када хришћани оставе своје домове и постеље. Они стварно остављају свој живот у овоме садашњем и конкретном свету, и без обзира да ли треба да путују петнаест миља или да пређу само неколико улица, светотајински акт се већ дешава, акт који је услов свега осталог што треба тек да се деси. Јер они су сада на путу да образују цркву, да буду преображени у Цркву Божију.“

И ми, да служимо Господу весело и да идемо пред лице Његово пјевајући; (Пс. 100, 2) да улазимо на врата Његова са славом, у дворе Његове с хвалом, (Пс. 100, 4) да би нам доласци Господу заиста на спасење били.

Прота Василије Томић

Shawnessy Village
Optimum Wellness Centres

Dr. Josip Batinić, B.Sc. (Kin), CEP, DC 124, 70 Shawville Blvd. SE
Calgary, AB T2Y 2Z3
Tel (403) 256-1377
Fax (403) 256-8421
Email: shawnessy@optimumwellnesscentres.com
www.optimumwellnesscentres.com

GORDANA IVANOVIC
Barrister & Solicitor

McConnell MacInnes

#4, 12110 - 40 St SE
Calgary, Alberta
T2Z 4K6

BUS. (403) 278-7001
FAX. (403) 271-2826

Коло Српских Сестара Мала Госпојина честита Васкршње празнике свима који их прослављају са жељом да Васкршња радост испуни ваше домове, да љубав и слога завладају светом, поздрављајући вас радостним поздравом
Христос Васкрсе!!!
Ваистину Васкрсе!!!!

Управни Одбор Црквено Школске Општине Светог Симеона Мироточивог поздравља све парохијане, добротворе и приложнике наше Цркве.
Радујемо се што смо у прилици да са вама поделимо радост Васкрсења Господњега
Христос Васкрсе!!!
Ваистину Васкрсе!!!!

Ваш свештеник прота Обрад са супругом Миланком, кћеркицама Кристином и Катарином и сином Теодором вам честита најрадоснији Хришћански празник Васкрсење Господа нашега Исуса Христа.
Нека вас Господ благслови и подари свако добро вама и вашим породицама.
Христос Васкрсе!!!
Ваистину Васкрсе!!!!

Уређивачки одбор Парохијског Гласника поздравља све вас радостним поздравом
Христос Васкрсе!!!
Ваистину Васкрсе!!!!

Позивамо вас све да у колико желите да учествујете у издавачком одбору да се обратите редакцији на назначену адресу електронске поште.

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт победи и свима у гробовима живот дарова.

Христос воскресе из мртвих, смртију смрт поправ и сушчим во гробјех живот дарова.

Unique Bracelets made by
Ofelia
(403) 470-1761
caras-severin@shaw.ca

SERBIAN FEST 2015

May 16 - 17 from 11 a.m. - 7:00 p.m., Deerfoot Tr. S & Dunbow Road E

Experience Serbian hospitality for an entire weekend filled with fun activities for the whole family!

Food

Dance

Sports & Entertainment

www.serbianfest.org

Admission Fee: \$5 per person age 8 & up or \$20 per car

Dear Sponsors:

The St Simeon Serbian Orthodox Church of Calgary is pleased to announce its ***Fifth Annual Calgary Serbian Festival***. The festival will be held on the May long weekend - May 16th & 17th 2015 – at their new home – a magnificent property located at 16025 – 243 Ave E, DeWinton, intersection of Deerfoot Tr. S & Dunbow Rd. E, which will be future home of Serbian cultural center and sports complex.

We depend on your support to join us in putting together our cultural event, which features authentic Serbian food and pastry, live Serbian music and folk dancing groups from numerous other cultural communities, interactive sports entertainment, and children's activities. We love to share our heritage with our fellow Calgarians.

Our sponsors will receive publicity through our marketing campaign. Your sponsorship will be featured in the Festival Program, which will be handed out to over 2,000 individuals anticipated to be in attendance. Additional publicity is available and further detailed on the next page. All sponsorship donations will receive tax deductible receipts. Please consider one of the following ways to help make this fundraiser amazing:

• **Sponsorship Advertising**

• **Cash Contribution**

SPONSORSHIP LEVELS

MAIN SPONSOR (\$5,000+) **GOLD SPONSOR (\$2,000+)** **SILVER SPONSOR (\$1,000+)** **BRONZE SPONSOR (\$500+)**

For more info visit www.serbianfest.org

Please RSVP by April 30, 2015 to sponsor@serbianfest.org to ensure that we fulfill all advertising opportunities.

АПЕЛ

Последњих година били смо сведоци и учесници великих догађаја у нашој заједници у Калгарију. Куповина земљишта, изградња Храма, уређење комплетне околине Цркве..... Верујемо да се свако од вас поноси оним што је учињено. Предстоји нам у догледно време, ако Бог да, фрескописање Храма и изградња нове зграде јужно од паркинга. Врста и намена ове зграде зависиће од одлуке свих вас на ванредној скупштини која ће бити одржана овим поводом као и од финансијских могућности Цркве.

Као што знате сви досадашњи радови коштали су око пет милиона и пет стотина хиљада долара. Ово је прилично испразнило рачуне којима наша Црква располаже. Трошкови одржавања имања су се удвостручили ако се пореде са нашом старом Црквом а приходи су (ако се изузме грађевински фонд) остали исти. На овај начин додатно оптерећујемо рачуне и биће веома тешко финансијски издржати. (Укупни трошкови једне године у старој Цркви били су око 100,000.00 а у новој они, укључујући плаћање кредита, износе око 200,000.00).

Имајући све то на уму желимо да вам упутимо апел да помогнете у отплати кредита ваше Цркве који износи \$550,000.00 (пет стотина и педесет хиљада долара). Постоји више начина како то можете учинити:

1. Редовним месечним прилогом у износу који вама одговара а који смо симболично назвали долар на дан (\$30.00 или више), пост датумираним чековима или Pay Pal рачуном.

2. Вашим посебним једнократним годишњим прилогом. (\$365.00 или више).

3. На неки други начин који вама одговара. (\$365.00 или више).

Ова акција је отпочела 1. јануара 2015. године Господње.

Сви прилози ће бити уредно заведени и на крају године за њих издата признаница за пореску олакшицу.

Сви учесници ове акције аутоматски ће, након уплате од \$365.00 или више, добити права која уживају чланови Црквеношколске Општине (јефтине је изнајмљивање црквених просторија-чланови \$600.00 нечланови \$1,000.00. Попуст у услугама-венчање за чланове \$200.00 за нечланове \$400.00. Опело за чланове \$200.00, за нечланове \$400.00....) Они који желе да постану чланови са правом гласа на скупштини и избора у Управни Одбор треба само да испуне молбу и да је доставе у Цркву. Управни Одбор ће овакве молбе размотрити на својој првој седници након пријема истих.

Чланови управног одбора заједно са свештеником биће свакако први који ће се на овај позив одазвати. Сматрамо да је наша дужност да велелепни храм, салу и целокупно имање одржавамо онако како то доликује једној озбиљној и честитој заједници каква је наша.

Користимо ову прилику да захвалимо свима вама који сте последњих неколико година несебично помагали своју Цркву и учинили овај пројекат могућим! Верујемо да ће наредне деценије и столећа показати колико је био важан моменат када смо одлучили да купимо имање и Храм на њему подигнемо остављајући га као сведока нашега времена у залог будућим поколењима.

Хвала вам свима са жељом да се на свом имању и у свом Храму увек осећате као своји на своме.

Поштанска адреса Цркве је:
St. Simeon Serbian Church
Site 7, box 75 RR 1
DeWinton Alberta

*Управни Одбор Црквеношколске Општине Светог Симеона Мироточивог
Ваши прота Обрад Филиповић*

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!!

ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!!!

*Српска Православна Црква Светог Симеона Мироточивог
Saint Simeon Serbian Orthodox Church*

Val Dukic
Excelling in Customer Success

RE/MAX
REAL ESTATE (CENTRAL)

CELL: (403) 383 7170
E. MAIL: DJUKIC@TELUSPLANET.NET

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!! ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!!!